

فوتبالی ترین روستای ایران

ماهی گیران، صیادها و کارگران روستای «بندر عامری» با عشق و علاقه‌ای عجیب

تنها تیم روستایی در رده باشگاهی فوتبال ایران را تشکیل دادند

که رویاهای بزرگی در سر دارند

مجید حسین‌زاده | روزنامه‌نگار

در این روزهایی که تیم سرخ پوش پایتخت در آستانه صعود به فینال لیگ قهرمانان باشگاه‌های آسیا قرار دارد و اخبار مشخص شدن مدیرعامل، مربی و بازیکنان تیم آبی پوش پایتخت هم داغ است و بقیه تیم‌های لیگ برتری هم به دنبال حضور قدرتمندتر در مسابقات امسال هستند، اهالی یک روستا سخت در تلاش هستند تا تیمی راروانه مسابقات لیگ دسته ۲ کنند که سال آینده، شانس تماشای بازی‌های تیم محبوب‌شان در لیگ دسته یک را داشته باشند. صحبت از تیم «شاهین بندر عامری» است، متفاوت ترین تیم باشگاهی فوتبال ایران که نشان دهنده زنده بودن فوتبال و رشد و حرکتش درشریان مویرگی جامعه است. بندر عامری روستایی از توابع تنگستان و در ۷۰ کیلومتری شهر بوشهر است. شغل اصلی در این بندر ماهی گیری و صیادی است و براساس یکی از آخرین سرشماری‌ها در حدود ۳۲۰۰ نفر جمعیت دارد. آن‌ها تنها تیم روستایی در رده‌های باشگاهی فوتبال ایران در فصل آینده به حساب می‌آیند. در پرونده امروز زندگی سلام به سراغ یکی از اعضای هیئت مدیره این باشگاه رفتیم که از سال‌های ابتدایی تشکیل این تیم به عنوان بازیکن در تیم «شاهین بندر عامری» مشغول کار بوده و همچنین با کاپیتان فعلی این تیم درباره تعصب و علاقه مردم این روستا روی تیم‌شان و تأثیری که بر زندگی روزانه مردم این روستا گذاشته، گپ‌گفتی داشته‌ایم که در ادامه خواهید خواند.

ردیف	نام بازیکن	تیم	پست	تعداد
۱
۲
۳
۴
۵
۶
۷
۸
۹
۱۰
۱۱
۱۲
۱۳
۱۴
۱۵
۱۶
۱۷
۱۸
۱۹
۲۰
۲۱
۲۲
۲۳
۲۴
۲۵
۲۶
۲۷
۲۸
۲۹
۳۰

تیمی ریشه دار

و آینده دار

مروری بر مسیر پر پیچ و خم تیم «شاهین بندر عامری» برای صعود به لیگ دسته ۲ که بدون حامی مالی اما با تماشاگرانی پر شور به هدفش رسید

اواخر سال گذشته بود که تیم فوتبال «شاهین بندر عامری» با کسب ۱۳۹ امتیاز در مرحله دوم گروهی رقابت‌های لیگ دسته ۳، صدرنشین گروه سوم مسابقات با بیشترین امتیاز در میان تمامی گروه‌ها شد. حالا این تیم دست کم کاری کرده که امتیاز باشگاهش چیزی بین یک تا چهار میلیارد تومان ارزش داشته باشد. جالب است بدانید که شاهین بندر عامری از سال ۵۲ فعالیت خود را آغاز کرده است، البته نه به صورت حرفه‌ای اما از سال ۸۰ به بعد، اهالی این روستا تصمیم گرفتند با سرمایه‌گذاری روی تیم پایه و امیدهایشان، مسیر ابری رسیدن به آرزوهای بزرگ هموارتر کنند. آن‌ها در سال ۹۱ توانستند در کنار تراکتور، صنعت نفت آبادان و پرسپولیس قائمشهر جزو چهار تیم نهایی صعودکننده به لیگ برتر امیدهای کشور باشند اما به دلیل مشکلات مالی و نبود اسپانسر، از ادامه بازی‌های کشوری در رده پایه انصراف دادند. شاهین بندر عامری در دوسال ۹۴ و ۹۵ توانست قهرمان جام حذفی استان شود و مجوز حضور در رقابت‌های جام حذفی کشور را بگیرد. آن‌ها یک بار برابر باران در مرحله دوم بر صفر شکست خوردند و در سال بعد از آن پس از صعود از مرحله دوم در مرحله سوم به مصاف تیم خونه به خونه بابل رفتند و مقابل این تیم هم دو بر صفر مغلوب شدند تا به مرحله بالاتر راه پیدا نکنند اما ناامید نشدند. این تیم در سال ۹۶ به مقام قهرمانی در لیگ استان بوشهر رسید و توانست وارد مسابقات لیگ دسته ۲ شود و حالا بعد از دو سال توانسته مجوز حضور در قابت‌های لیگ دسته ۲ را به دست بیاورد. تقریباً همه بازیکنان این تیم اهالی روستای بندر عامری هستند و شغل اصلی‌شان ماهی گیری و صیادی یا کارگری در گمرک همین بندر است. گفته می‌شود هیچ کدام از این بازیکنان تا فصل پیش قراردادی با باشگاه نداشتند اما توانستند تیم را بدون حامی مالی به مسابقات لیگ دسته ۲ برسانند.

بدون کمترین امکاناتی قهرمان امیدهای استان شدیم

عضو هیئت مدیره و بازیکن سابق تیم فوتبال «شاهین بندر عامری» از علاقه عجیب مردم روستا به تیم‌شان می‌گوید

📍 **معلم‌های قدیمی روستا این تیم را تشکیل دادند**

«صفری» درباره خاطراتش از اولین روزهایی که اهالی روستای بندر عامری تصمیم گرفتند تا یک تیم فوتبال تشکیل دهند، این‌طور می‌گوید: «تیم فوتبال شاهین بندر عامری در ابتدا به صورت محلی در سال ۵۲ راه‌اندازی شد. در واقع معلمانی که از شهرهای دیگر برای تدریس به مدارس این روستا می‌آمدند، تصمیم به راه‌اندازی یک تیم با بچه‌های علاقه‌مند به فوتبال در این روستا گرفتند. بچه‌ها و مردم از همان زمان واقعا عاشق فوتبال بودند. یادم هست در همان زمان، این افراد دور هم جمع می‌شدند و به صورت دسته‌ای و محلی بازی می‌کردند و با یکدیگر مسابقه می‌دادند. البته روند توسعه و رشد تیم و تصمیم‌گیری برای پیشرفت آن از سال ۸۰ شروع شد. شاهین بندر عامری از سال ۸۱ در رده نونهالان وارد لیگ کشوری شد و در سال ۸۹ هم با شکست دادن تیم ایران جوان بوشهر در رده امید، مجوز ورود به لیگ امیدهای کشوری را گرفت و تا سال ۹۲ در همین لیگ امیدهای کشور توپ می‌زدیم.»

📍 **شیرین ترین موفقیت‌های فوتبالی این تیم**

اهالی روستای بندر عامری از سال ۹۲ به بعد، عشق‌شان به تیم روستایشان رنگ و بوی دیگری می‌گیرد. آن‌ها تصمیم می‌گیرند که به صورت جدی‌تر وارد دنیای حرفه‌ای فوتبال شوند. بازیکن سابق این تیم درباره شیرین‌ترین موفقیت‌های این تیم از نظر مردم روستا می‌گوید: «در سال ۹۷، موفق به کسب عنوان قهرمانی در سوپر لیگ استان شدیم و سال ۹۸ هم به لیگ دسته ۳ راه یافتیم. امسال هم با صدرنشینی به لیگ دسته ۲ راه پیدا کردیم و این سه اتفاق باعث خوشحالی مردم روستا شد و امید زیادی داریم که این موفقیت‌های کوچک به پیروزی‌های بزرگ‌تری ختم شود.»

📍 **بیشتر بازیکنان ما کولبری می‌کنند**

عضو هیئت مدیره باشگاه «شاهین بندر عامری» با غیر قابل باور خواندن شغل بازیکنان تیمش برای مردم، می‌گوید: «شغل همه بازیکنان ما با دریا سرو کار دارد. بیشترشان با صید ماهی و میگو انجام می‌دهند یا به امور حفاری در دریا می‌پردازند و در کنارش، ۷۰ تا ۸۰ درصدشان به عنوان شغل دوم مبادرت به خالی کردن بار از لنج‌ها می‌کنند. در واقع بهتر است بگوییم بازیکنان ما کولبری می‌کنند تا بتوانند بدون دغدغه مالی در تیم روستایشان حاضر شوند و برای خوشحالی اهالی محل زندگی‌شان در مستطیل سبز بجنگند.»

📍 **شور و حال روستا در روز بازی وصف‌نشدنی است**

«مردم این روستا خیلی عاشق فوتبال هستند و حتی بانوان این منطقه هم از پیگیری نتایج بازی‌های تیم روستایشان غافل نمی‌شوند»، صفری با این مقدمه از روزهایی می‌گوید که تیم شاهین بندر عامری باید به مصاف رقیبانش برود: «روزهای بازی، شور و حال وصف‌نشدنی در روستا به وجود می‌آید. مردوزن، پیر و جوان، همه درباره بازی صحبت می‌کنند و این که چندر به پیروزی در آن امیدوار هستند. روز برگزاری بازی‌های این تیم فقط بانوان روستای بندر عامری در خانه‌ها می‌مانند و همه مردان حتی کهن سالان خود را به ورزشگاه بوشهر برای مسابقه می‌رسانند تا به تشویق تیم بپردازند. این تیم، فقط

ZENDEGI - SALAM

ضمیمه روزنامه خراسان

شنبه • ۱۲ مهر ۱۳۹۹
۱۵ صفر ۱۴۴۲ • ۱۳ اکتبر ۲۰۲۰
شماره ۲۰۴۹۰

۱۷۱۰

ما بازی نمی‌کنیم، می‌جنگیم!

کاپیتان شاهین بندر عامری از تیمی می‌گوید که بازیکنانش برای پیروزی از هیچ تلاشی فروگذار نمی‌کنند

«حسن خلیلی» از ۱۴ سالگی پا به توپ شده و الان نزدیک به ۲۰ سال سابقه بازی در شاهین بندر عامری را دارد. او بازیکنی با تعصب است که در سال‌های اخیر، بازوبند کاپیتانی را هم بر دست می‌بندد و حرف اول و آخر را در زمین می‌زند. از او چند سوال درباره خودش و تیمش کرده‌ایم که در ادامه خواهید خواند.

📍 **شغل اصلی شما چیست؟**

شغل اصلی من صیادی و ماهی گیری است. از صبح تا ساعت چهار و پنج در دریا کار می‌کنم و تمرین‌هایم با تیم هم از ساعت پنج و شش عصر شروع می‌شود و تا پاسی از شب ادامه پیدا می‌کند. همان‌طور که می‌دانید بازیکنان حرفه‌ای فوتبال، همیشه مشغول تمرین و بازی هستند و برای ما سخت است که از صبح تا بعداز ظهر مشغول کار کردن در دریا باشیم و بعداز ظهر هم تمرین کنیم اما عشق مان به فوتبال و هدف‌مان که شادی مردم «بندر عامری» است باعث می‌شود که خستگی را فراموش کنیم.

📍 **فوتبال بازی کردن سخت‌تر است یا ماهی گیری؟**

راستش را بخواهید، هر دوتایش سخت است. با این اوضاع اقتصادی مجبوریم برای کسب درآمد سخت‌تلاش کنیم و چاره‌ای نداریم جز فعالیت در هر دوی این حوزه‌ها. این راهم بگویم که سختی فوتبال بازی کردن، فقط فشار بازی‌ها نیست بلکه برآورده کردن توقع تماشاگرها که با هزار آرزو و امید به ما دل می‌بندند، کارمان را دشوارتر می‌کند.

📍 **در کدام پست بازی می‌کنی و طرفدار چه تیمی هستی؟**

من در دفاع بازی می‌کنم، دفاع راست. در بین تیم‌های ملی، طرفدار برزیل هستم و در بین تیم‌های باشگاهی ایران، مثل بیشتر اهالی روستایمان طرفدار پرسپولیس هستم و بازی این دو تیم را همیشه نگاه می‌کنم.

📍 **احتمال می‌دهید که بعد از صعود تیم‌تان به لیگ برتر، یک روز مقابل پرسپولیس بازی کنید؟**

والا با این سن و سال نه! الان ۳۴ ساله هستم و به زودی بازنشسته خواهم شد. این راهم بگویم که طرفدار پرسپولیس هستم اما تعصب اصلی من روی شاهین بندر عامری است. همه اهالی روستایمان، تعصب اول و آخرشان روی تیم خودمان است.

📍 **شما به همراه تیم‌تان قطعاً اتفاقات تلخ و شیرین زیادی را در این سال پشت سر گذاشته‌اید. واکنش مردم روستا به روزهایی که بازی‌ها را بردید یا باختید، چطور بوده است؟**

بعضی از روستاییان برای روحیه دادن به بازیکنان از طریق شبکه‌های اجتماعی مثل اینستاگرام، چند روز مانده به بازی برای بازیکنان پست می‌گذارند و به آن‌ها روحیه می‌دهند. چندین خانواده را هم سراغ دارم که در هنگام مسابقات به حسینی‌ه می‌روند و برای موفقیت تیم دعا می‌کنند. در هنگام مسابقات شاهین، سکوت و خشکتابی بر روستا حکفر ما می‌شود و اصلا هیچ صدایی شنیده نمی‌شود از مانی‌هم که نتیجه می‌گیریم، روستا غرق در شادی و نشاط می‌شود و از طرف همه مردم پیامک‌های تبریک و شادی به دست ما می‌رسد و زمانی هم که نتیجه بازی را واگذار می‌کنیم، هر چند اهالی روستا خیلی ناراحت می‌شوند اما به استقبال ما می‌آیند و به ما دل‌داری می‌دهند.

📍 **رمز موفقیت تیم‌تان از نظر شما چیست؟**

اولا ما بازی نمی‌کنیم بلکه در زمین برای پیروزی و موفقیت، می‌جنگیم. با جان و دل می‌جنگیم. همدلی بازیکنان و انگیزه بالای‌شان هم از دیگر عوامل موفقیت تیم ماست. بیشتر بازیکنان فعلی ما متولد سال‌های ۷۰ تا ۷۳ هستند و راحت می‌توانند تا چهار یا پنج سال دیگر فوتبال را ادامه دهند. از میان این بازیکنان حداقل سه نفر حق‌شان است که در تیم‌های باشگاهی خوب کشور مان بازی کنند. برای فصل بعد که در لیگ دسته ۲ حاضر خواهیم بود، قرارداد هر بازیکن حدود ۱۵ تا ۲۰ میلیون خواهد شد و بازیکنان صرفاً به خاطر عشق و علاقه تیم را همراهی می‌کنند. هزینه‌های تیم فقط توسط مردم روستا تامین می‌شود مثلاً یکی لنج دارد و پول می‌دهد و دیگری قسمتی از پول فروش ماهی‌هایش را می‌دهد تا به تیم کمک کند. در ضمن، هر خانواده در حد دسوع خود میلیی را به تیم اختصاص می‌دهد و حمایت خود را درج نمی‌کنند. تیم ما با این شرایط به میدان می‌رود اما آرزوهای بزرگی در سر داریم و مطمئن باشید که در آینده، بیشتر از ما تو تیم‌تان خواهید شنید.»

